

Het zijn drukke tijden voor Bruno Vanhove. Hij werkt voltijds bij de Vlaamse Landmaatschappij, daarnaast is hij militant bij ACV Openbare Diensten. Al staat dat laatste tegenwoordig op een iets lager pitje. Want na zijn deelname aan de Paralympische Spelen afgelopen zomer bereidt hij zich momenteel volop voor op de Europese kampioenschappen goalbal.

“Daarna zet ik mij weer volop in als militant”, zegt Bruno vol overtuiging. “Een goede verstandhouding op de werkvloer is belangrijk. Omdat werknemers en werkgevers soms met tegenstrijdige belangen zitten, is een georganiseerd overleg onmisbaar.”

Bruno is ervan overtuigd dat je samen veel meer kan realiseren dan alleen. “Dialoog is belangrijk. Ik neem die rol als vertegenwoordiger graag op. Ik ben bijvoorbeeld ook lid van de Athlete Council binnen het Belgisch Paralympisch Comité.”

Momenteel concentreert hij zich vooral op zijn sportieve carrière. Die is al even bezig, want deze zomer was het maar liefst zijn derde deelname aan de Paralympische Spelen, na Peking (2008) en Londen (2012).

Een indrukwekkende ervaring. “Het is een van de weinige toernooien waar je als goalbalspeler echt het gevoel hebt dat je op gelijke voet staat met atleten zonder beperking.” Zelf is Bruno slechtziend, net als twee van zijn broers. “Mijn vier broers, zus en ik zijn een zesling. Drie van ons zijn vlak na de geboorte slechtziend geworden door een complicatie.” Hun sterk verminderd zicht belet hen niet aan topsport te doen, want alle vijf de broers spelen in het nationale goalbalteam, The Belgian Bulls.

“Ik concentreer me nu op mijn sportieve carrière, daarna zet ik me weer volop in voor ACV.”

Bruno Vanhove (38) is informaticus-analist bij de Vlaamse Landmaatschappij en militant voor ACV Openbare Diensten. Deze zomer ging hij als vlaggendrager én als goalbalspeler - een balsport voor mensen met een visuele beperking - naar de Paralympische Spelen in Tokio.

Goalbal is een sport voor mensen met én zonder visuele beperking. De sport schrijft voor dat iedereen een blinddoek aandoet tijdens het spel, zodat iedereen op gelijke voet speelt. “Maar aan de Paralympische Spelen nemen alleen atleten met een beperking deel”, legt Bruno uit. “Omdat wij minder kansen krijgen om aan competitiesport te doen, konden alleen mijn twee slechtziende broers en ik naar Tokio.”

In Tokio mocht hij bovendien als vlaggendrager de Belgische delegatie vertegenwoordigen. Bruno: “Dat was een hele eer. Ik heb wel het gevoel dat onze sport daardoor wat meer in de media is geweest. In het algemeen krijgt topsport voor personen met een beperking wel meer en meer belangstelling. Dat doet veel deugd.”

De Belgische delegatie deed het trouwens schitterend, en kwam met maar liefst 15 medailles naar huis - waarvan vier gouden. The Belgian Bulls strandden in de kwartfinale, een topprestatie. 🏆

TEKST
Kaat De Man

FOTOGRAFIE
Anton Coene